

ЛІДЕР

№ 21 (37)

січень 2019

Сьогодні у номері:

Від козаків до
кіборгів

Вони
загинули за
Україну!

Шкільні
новини

Моя країна –
Україна!

Вітаємо

Цікавинка

Учительська
сторінка

16 січня відзначається День пам'яті захисників Донецького аеропорту. У цей день три роки тому впали стіни Донецького аеропорту. Кіборги героїчно захищали стратегічний об'єкт 242 дні. За цей час 200 українських бійців загинули, ще півтисячі отримали поранення. Аеропорт обстрілювали з артилерії, «Градів», мінометів і танків, працювали снайпери. Кіборгами нескорених українців назвали самі терористи. Мовляв, тільки роботи здатні вистояти в таких нелюдських умовах. Про незламних кіборгів знято художній фільм, який вийшов у 2017 році. Після кровопролитних боїв аеропорт став символом героїзму для всіх українців.

У різний час в аеропорту та прилеглому селищі Піски воювали спецпризначенці 3-го та 8-го окремих полків, бійці 79, 80, 81, 90, 95, 122 окремих аеромобільних та 93 окремої механізованої бригад, 57 окремої мотопіхотної бригади, 90-го окремого аеромобільного та 74-го окремого розвідувального батальйонів, 831-а бригада тактичної авіації, бійці полку "Дніпро-1", бійці Добровольчого українського корпусу (ДУК), батальйону "ОУН", окремої добровольчої чоти "Карпатська Січ", грузинські добровольці та багато інших.

Багатьох з них відзначили державними нагородами, деякого - посмертно.

18-21 січня 2015 року внаслідок підризу терміналу ДАП загинули 58 "кіборгів". 21 січня 2015 року було ухвалено рішення відвести українських військовослужбовців з нового терміналу - цей об'єкт був повністю зруйнований і непридатний для оборони.

30 січня 2018 року Національний банк України ввів в обіг пам'ятну монету "Захисникам Донецького аеропорту" номіналом 10 гривень.

День Соборності України – свято, що відзначається щороку в день проголошення Акту возз'єднання Української Народної Республіки та Західно-Української Народної Республіки, що відбулося 22 січня 1919 року на Софійській площі в Києві.

Йому передувало підписання (22 січня 1918 р.) Четвертого універсалу Центральної Ради, яким Українську Народну Республіку проголошено суверенною і незалежною державою. Західно-Українську Народну Республіку було проголошено в листопаді 1918 року. Процес об'єднання України завершився 22 січня 1919 року.

Сьогодні, після двох десятиріч років Незалежності, проблема соборності України є, на жаль, не менш актуальною. І це, напевне, перше, що не можна пробачити сучасним українським політикам. Культурні та ментальні відмінності між українцями Сходу й Заходу існували завжди, вони отримали назву "синдром Збруча", однак завжди наші співвітчизники прагли єдності. Акт возз'єднання УНР та ЗУНР – історичний факт, який показав безсилля будь-яких спроб роз'єднати український народ, протиставити українців один одному.

На полях Першої світової війни відбувалося братання Українських січових стрільців, що воювали у складі війська Австро-Угорщини, та українців-вояків армії Російської імперії. Згодом усвідомлена необхідність єдності змусила українські західні регіони до проголошення самостійності з метою возз'єднання з Українською Народною Республікою.

21 січня 1990 року жителі багатьох населених пунктів по дорозі між Києвом і Львовом утворили живий ланцюг, відзначивши цю історичну дату. Офіційно в Україні День Соборності відзначається з 1999 року.

Бій під Крутами — бій, що відбувся 16 (29) або 17 (30) січня 1918 року біля залізничної станції Крути поблизу селища Крути та села Пам'ятне, за 130 кілометрів на північний схід від Києва, 18 км на схід від Ніжина. Одночасно з ним у Києві розпочалося третє більшовицьке повстання, яке змусило у вирішальний момент розвернути підкріплення, направлене на цей напрям, на його придушення. Цей бій тривав 5 годин між 4-тисячним підрозділом російської Червоної гвардії під проводом есера Михайла Муравйова та загonom із київських курсантів і козаків «Вільного козацтва», що загалом нараховував

близько чотирьох сотень вояків.

У бою під Крутами оборонці української державності виконали наказ командування і зупинили стрімкий наступ ворога. Ця затримка ворога дала змогу українській делегації укласти Берестейський мирний договір, який врятував молоду українську державність^[5].

Сучасників особливо вразило поховання 27 сильних в повному розквіті сил юнаків, які потрапили після бою в полон до більшовиків і були ними страчені. На похороні в Києві біля Аскольдової Могили голова Української Центральної Ради Михайло Грушевський назвав юнаків, які загинули в нерівній боротьбі, героями, а поет Павло Тичина присвятив героїчному вчинкові вірш «Пам'яті тридцяти».

Бій став важливою частиною української історичної пам'яті^[6], а через заборону теми в радянський час і мало надійної інформації (серед головних джерел довгий час була праця Д. Дорошенка «Історія України. 1917—1923», написана 1930 року в Берліні, яка містить чимало перекозчень)^[7] він обріс міфами, чимало з яких популярні й донині

2006 року на місці бою під Крутами встановлено пам'ятник.

З нагоди 80-ї річниці бою Монетний двір випустив в обіг пам'ятну монету номіналом 2 гривні.

16 січня - Всеукраїнський день пам'яті героїв - «кіборгів»
У цей день ми вшановуємо пам'ять безсмертних українських «кіборгів», захисників Донецького аеропорту.
Учні 9 класу про цю трагічну і важку, але надзвичайно важливу і величну сторінку української історії розповіли під час уроку – реквієму «Не витримав бетон, кіборги витримали!» Возвеличували подвиг українських воїнів, які 242 дні тримали оборону за Донецький аеропорт проти російського агресора. Тримали навіть тоді, коли вже бетон і метал аеропорту скорилися законам фізики і впали... А люди стояли, наші захисники трималися... Трималися до останнього!
Саме вони змінили історію і саме поняття слова «кіборг»... Тепер для нас це не фантастичний робот із голлівудського фільму, а Незламний Воїн України!
Схиляємо голови у скорботі за загиблими героями. Дякуємо за те, що Україна встояла дуже дорогою ціною – ціною їхніх життів!

Останній тиждень січня багатий на пам'ятні дати, які вшановуються як у державі, так і у нашій школі. Під керівництвом учителя історії Ткаченко М.І. учень 11 класу Усевич Андрій підготував змістовну презентацію до **75-річчя визволення Звенигородки від німецько-фашистських загарбників**, яку разом з Утятніковою Дариною вони представили учням школи.

Скорботною хвилиною мовчання школярі вшанували пам'ять захисників України:

1918 р. – у бою під Крутами,

1944 р. – у Корсунь-Шевченківській битві та визволенні Звенигородки,

жертв Голокосту в роки Другої світової війни та нинішніх захисників України, що боронять Батьківщину від російської агресії.

Державне свято День Соборності України учні нашої школи відзначили урочисто та патріотично. Для школярів 5-11 класів були проведені тематичні уроки національно-патріотичного спрямування: «Єднання заради Незалежності», «Соборна мати Україна - одна на всіх, як оберіг», а також вікторина «Як я знаю Україну?». Під час свята діти згадали важливий момент історичного минулого - День злуки ЗУНР та УНР в одну державу та нинішню боротьбу проти російської агресії, як віхи єдиного процесу боротьби за незалежність України.

Проте кульмінацією святкування стало проведення флеш-мобу: «Живий ланцюг єднання». У вестибюлі школи учні 1-11 класів створили нерозривний, символічний ланцюг єдності, щоб відчувати дух дружби, свободи і гордості за свою державу.

ЦІКАВИНКИ ПРО ШКОЛУ

Слово «школа» є в усіх слов'янських мовах. У давньогрецькій мові було слово «схоле». Від нього походить і наше «школа», але значення його у греків було іншим: спочатку «затримка», потім «заняття у вільний час», далі «читання», а вже пізніше — «лекція», сучасне — «школа».

З'явилися перші школи ще у давніх греків десь у VI ст. до н. е. Вчилися в них лише хлопчики з родин вільних громадян. Спочатку вони відвідували школу, де їх навчали читати, писати, рахувати. Потім переходили

до школи, де їх навчали співів, музики, поезії. Пізніше, в інших школах, здійснювалося фізичне виховання й загартування: тут готували майбутніх воїнів. Усі школи були приватними.

У Київській Русі перші школи з'явилися в кінці X століття. Наша школа була теж багатоступеневою: спочатку елементарна школа, потім граматична, далі школа риторів. Училися в них здебільшого діти заможних людей. Сьогодні школа доступна кожному з вас. І все залежить лише від вашого сумлінного ставлення до навчання, бо головне завдання школи — зробити вас розумними, фізично розвинутими, культурними, вихованими людьми.

КАНІКУЛИ

Коли ми можемо почути у школі гомон «ура!», яке об'єднує всіх школярів — і великих і маленьких? Саме тоді, коли закінчується чверть і починаються канікули.

І знаєте, наші школярі не виняток. У Стародавньому Римі на канікули теж чекали... Ні, ні... не діти! Дорослі! Ви здивовані? Дорослі на кані-і-кулах?! Нічого дивного в цьому немає. Період із 22 липня по 23 серпня в стародавніх римлян називався канікулами. Чому? Саме в цей час Сонце перебуває в сузір'ї Пса. В латинській мові собака — «кате». У цей час у Римі починалась найбільша спека і римський сенат робив перерву в своїх засіданнях — канікули. Згодом канікулами почали називати літню перерву в роботі навчальних закладів, а ще пізніше — взагалі всяку усталену перерву в заняттях учнів і студентів.

ЩО КРАЙ, ТО ЗВІЧАЙ

В Японії та Австрії за давньою традицією вчать дітей писати і правою, і лівою рукою. В більшості країн пишуть зліва направо. Справа наліво пишуть учні арабських країн. А в Стародавній Греції писали перший рядок справа наліво, а другий — навпаки.

НАЙПЕРШИЙ БУКВАР

Перший «Буквар» Івана Федорова

Нині друкуються тисячі книжок мільйонними тиражами. А колись, у давнину, їх переписували від руки. Лише згодом Іван Федоров видрукував першу російську книгу в Москві. А рівно 400 років тому він же надрукував у Львові й першу українську книгу. Потому Іван Федоров видрукував і перший буквар на Україні. Його вже знали і шанували люди. Бо збагнули його пристрасну вдачу і добру душу. Просили позичити гроші — він позичав; не вистачало в самого на його корисну справу — і він не боявся позичити, аби тільки не зупинити друкарської роботи.

Львів'яни зраділи, коли почули про новий задум цієї освіченої і такої простої та роботящої людини.

Іван Федорович Москвитин — так звали його у Львові за те,

що прийшов він з Москви, — сам сів за редагування граматики.

Найперший на всій Русі та Україні буквар для дітей надрукував Іван Федоров у Львові 1574 року.

Вчительська сторінка

Спілкування з важкими батьками.

Як не дати загнати себе в кут.

Кожен учитель розуміє вираз «важкі батьки», тому що педагоги точно знають, що не тільки діти можуть бути важкими. Іноді мами і тата скандалять, іноді телефонують у такий час, коли і близькі люди зателефонувати не наважаться. Є такі батьки, які вимагають, щоб ви ставилися до їхньої дитини особливо уважно або ставили тільки високі бали. Як правильно поводитися вчителю, спілкуючись з батьками, які часом поводяться так, що їхня поведінка заводять у глухий кут? Поговоримо і знайдемо гарні й правильні рішення.

Ситуація:

Розгніваний батько практично вривається в клас або вчительську. Він гнівно вигукує різкі фрази, звертаючись до вас, можливо, навіть ображає вас або школу. Ви не очікували такого нападу, не розумієте, у чому справа. Як з гідністю обернути подібну ситуацію на свою користь.

Справа відбувається при дітях? Головне завдання – відвести розгніваного батька подалі від дитячих очей і вух. Але що робити, якщо такий батько абсолютно не чує? Розмовляти варто тільки короткими фразами, спокійним, але в той же час досить гучним і впевненим голосом.

- Пройдемо зі мною. Говорити ми будемо в іншому місці.

Або ось так:

- Вийдемо звідси. Зараз ми підемо в учительську і там спокійно поговоримо.

Агресивні люди поводяться напористо, але вони не очікують від вас спокійної впевненості у відповідь.

А що робити, якщо тато продовжує кип'ятитися, і ви не можете вивести його з «поля бою»? Різно поверніться спиною і йдіть геть. Як правило, приголомшений нападник мимоволі буде змушений піти за вами. І тут вже позиції змінюються. Він бачить вашу спину, але не обличчя. У вас є час прийти до тями, а його позиція нападника перетворюється на залежну.

Але от ви пішли від дітей і тепер вам необхідно брати ситуацію в свої руки. Якщо ви маєте справу з агресивним співрозмовником, то вибирайте правильне місце для переговорів. Не заганяйте себе в кут своїми руками. Ззаду у вас завжди повинен бути шлях до відступу. Тобто, якщо батько буде продовжувати наступати на вас, ззаду не повинна виявитися стіна або глухий кут. Позиції повинні бути «на рівних». Тому краще розмовляти стоячи. Потік негативу не припиняється, але ви не чуєте ніяких конструктивних запитань чи ідей? Тоді скористайтесь гарним прийомом: скажіть, що вам потрібно ненадовго піти. Цей прийом допомагає збентежити співрозмовника. Той втрачає ґрунт під ногами, адже ви йдете, і йому якийсь час буде просто ні на кого нападати. Коли ви повернетесь, його запал уже достатньо спаде, і можна переходити до конструктивної розмови, вести яку вже будете ви. За час вашої відсутності ви зможете продумати свої питання, які повинні бути чіткими і зрозумілими. І взагалі, якщо ви розумієте, що розмовляти з таким батьком вам занадто складно, ви спокійно можете покликати когось на допомогу – завуча, психолога, охоронця. Їхня присутність напевно заспокоїть розгніваного батька.

Ситуація:

Батьки учнів телефонують вам у пізній час, незважаючи на вихідні та свята. Причому, розмови рідко бувають короткими. А вам ніяково сказати, що ви втомилася або вам потрібно робити сімейні справи.

Правила гри - ось що вам потрібно. І робити це варто на самому початку вашого знайомства з батьками. Ви берете новий клас. На першій зустрічі з батьками або на зборах закладаються основи ваших з ними стосунків. І саме тоді ви повинні розповісти їм про те, як будете вибудовуватися ваше спілкування: коли вони зможуть прийти до школи, щоб поставити вам питання про дитину, коли зможуть вам зателефонувати. Ось тут ви і повідомляєте, що телефонувати вам можна в будь-який будній день до 19 годин(час, звичайно ж, ви встановлюєте самі, але межі не повинні бути занадто тривалими). Не дозволяйте батькам класу телефонувати вам занадто пізно. Ви повинні дати зрозуміти батькам, що готові завжди їх вислухати, зрозуміти і допомогти. Але ви так само повинні з перших хвилин спілкування показати батькам, що у вас є недоторканий час і витримати ту дистанцію, яка надалі не дасть їм турбувати вас вечорами.

Якщо ж деякі батьки все ж таки телефонують вам занадто пізно, то скористайтеся можливістю ще раз встановити межі вашого спілкування. Запитайте, що мама чи тато хотіли запитати, але не відповідайте на питання зразу, а домовтеся, що зателефонуєте завтра в робочий час. Будьте ввічливі, але тверді у своєму намірі не продовжувати розмову занадто довго. Дайте зрозуміти, що зараз поспішаєте, зайняті якоюсь важливою справою або відпочиваєте.

Але якщо вам не вдасться згорнути розмову відразу і вона затягується на годину або навіть більше? Вам ніяково перервати співрозмовника, але ви не бачите можливості її закінчити, оскільки співрозмовник весь час говорить. Простий, хоча, можливо, не надто коректний спосіб – імітувати «обрив зв'язку». Ви можете перетелефонувати і продовжити розмову, але ви так перехопите ініціативу. Ви зможете сказати, що із задоволенням поспілкуєтеся із співрозмовником в інший час, але не сьогодні. Будьте наполегливі і не попадайтеся на вудку любителя поговорити. Якомога швидше згортайте розмову і кладіть слухавку.

Ситуація: *Що робити, якщо батьки звинувачують вас у недостатній якості викладання, у тому, що ви занадто погано вчите їхню дитину? Низький рівень знань, погані оцінки... Прикро?*

Такі слова чути особливо прикро... Адже ви працюєте, не покладаючи рук, намагаєтеся допомогти і навчити кожную дитину. Розгубленість, образа – ось почуття, які відчуває вчитель у цей момент. І хочеться спростувати слова батьків, довести, що це не так. Але ж подібні нападки найчастіше бувають результатом завищених вимог до дитини, бажанням бачити свою дитину

найрозумнішою і найкращою... І це не стільки каміння у ваш город, скільки невпевненість у своїх батьківських силах, відчуття, що здібності дитини недостатньо гарні. Не завжди те, що кажуть батьки, і є істинним сенсом їхніх претензій. Переверніть ситуацію. Для початку вислухайте батьків. Дозвольте їм виговоритися, при цьому ставте навідні питання:

- Чому ви так думаєте?
- Як ви вважаєте, що саме не розуміє ваша дитина?
- Чи хочете ви прийти на урок, щоб подивитися, як проходить навчання?

Ваша відкритість завжди розташує до вас співрозмовників і скаже їм про те, що ви не згодні з їхньою думкою.

Деякі вчителі вважають, що «кращий спосіб захисту - напад». Вони звинувачують батьків у тому, що ті не виконують з дитиною домашні завдання, проводять з нею мало часу. Але така розмова не буде конструктивною. Вам краще обмежитися короткою розповіддю і парою ілюстрацій до неї. Батьки позбавлені можливості побачити навчальний процес. Дозвольте їм бути присутніми на уроці. Поясніть батькам те, що вони можуть не зрозуміти. Розкажіть об'єктивно про здібності дитини, не забудьте знайти щось позитивне, адже якщо ви будете говорити лише погане, то ваша розмова закінчиться ще гірше, ніж почалася. Покажіть дитячі зошити і прокоментуйте їх. Розкажіть, як оцінюєте роботи, чому саме так, на що батькам слід звернути увагу. Підкресліть, що ви – не противники, а союзники, одна команда, мета якої - дати дитині гарну освіту, підготувати її до життя.

Іменинники лютого

Басиста Лариса Василівна (05.02)
Нечитайло Володимир Іванович (07.02)
Кулікова Валентина Іванівна (09.02)
Крекотень Наталія Олексіївна (10.02)
Стежковий Анатолій Григорович (20.02)
Майданик Микола Миколайович (23.02)
Бевз Валентина Петрівна (24.02)

